

РЕШЕНИЕ

№ 2462

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1456** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Х. К.“ – АД – [населено място], представлявано от изпълнителния директор М. Р. С. чрез адвокат Ц. Ф. срещу Решение № 122/12.01.2022 г. по н. а. х. д. № 16977/2021г. по описа на Софийски районен съд, 11 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 38-120/02.11.2021г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, с което, на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 53, ал. 7 вр. чл. 53, ал. 2, т. 3 вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП. Касаторът излага доводи за неправилност на обжалваното решение, поради неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди и че неправилно СРС е приел, че не са налице условията за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Сочи в тази връзка, че деянието разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, от същото не са настъпили вредни последици. Прави се искане за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа жалбата.

Моли за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Държавна агенция „Национална сигурност“ чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 13.10.2020г., в [населено място], между „Х. К.“ – АД – [населено място] и Г. К. К., ЕГН, с постоянен адрес в Италия, е сключен индивидуален договор за потребителски кредит „Х. К. безкрай“ №2020101300668. На същия ден дружеството е издало разходен касов ордер за сумата от 9 500 лева.

При сключване на договора, от страна на кредитополучателя е представена италианска лична карта № А00501909 на името на Г. С. от К., издадена на 09.01.2009г. и валидна до 08.01.2019г. Копие от същата е приложено по досието.

На 11.08.2021г. на „Х. К.“ – АД – [населено място] е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за извършено на 13.10.2020г. в [населено място] нарушение на чл. 53, ал. 7 вр. чл. 53, ал. 2, т. 3 вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, изразяващо се в следното: при идентификацията на клиента си – физическо лице по договор №2020101300668, дружеството не е събрало изискуемите данни от официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл.

Издадено е наказателно постановление № 38-120/02.11.2021г., с което, на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, на „Х. К.“ – АД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева

Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия. Приел е, че вмененото от АНО нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Извел е извод за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Не се спори, че „Х. К.“ – АД е задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, което следва да прилага мерките по чл. 3, т. 1 - 6 за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Една от мерките е тази по чл. 3, т. 1 от ЗМИП - за извършване на комплексна проверка на клиента и съгласно чл. 10, т. 1 от ЗМИП същата включва и идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, лицата по чл. 4 прилагат мерките за комплексна

проверка на клиента при установяване на "делови взаимоотношения" - понятие, дефинирано в § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП, а сключването на договор за кредит представлява именно делово взаимоотношение.

Съгласно чл. 15, ал. 1, пр. 1 от ЗМИП, мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения.

Съгласно чл. 52 от ЗМИП, идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Според чл. 53, ал. 2, т.3 от ЗМИП при идентифицирането на физически лица се събират данни за официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента.

Според разпоредбата на чл. 53, ал. 7, изр. I от ЗМИП когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Наведените в жалбата касационни основания не се установяват. Освен това възраженията в същата са идентични с тези от въззивната жалба и вече са разгледани и обсъдени от СРС, с чиито мотиви настоящият тричленен състав се солидаризира напълно. Фактите и доказателствата по делото еднопосочно сочат, че се касае за осъществено чрез бездействие от страна на санкционираното дружество нарушение на чл. 53, ал. 7 вр. чл. 53, ал. 2, т. 3 вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, тъй като при идентифицирането на физическото лице Г. К., дружеството не е събрало данни за официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл.

Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. Нарушението е формално, на просто извършване и е осъществено чрез бездействие в законовия срок, като за съставомерността му не е необходимо настъпването на вредни последици. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Размерът на имуществената санкция от 5 000 лв. е правилно определена в минимален размер, предвиден от действащия закон. При това положение, наложеното наказание ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл.

78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 122/12.01.2022 г. по н. а. х. д. № 16977/2021г. по описа на Софийски районен съд, 11 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 38-120/02.11.2021г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ .

ОСЪЖДА "Х. К." – АД" - АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор М. Р. С. да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ – [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.